

פרשת כי תבוא תשע"ג

ובאמת כששלמה בונה את בית המקדש ובאים אליו מהלבנון לשתף פעולה, הם מביאים אבנים גדולות לבניין הבית. אבנים גדולות כמו בפרשת השבוע שלנו, אבנים של גדלות. חומרי גלם שאינם רק מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש. אלא אבנים שגזרות ולקוחות ונחצבות מאותו קול שופר, מאותו מעמד עליון, מאותו קול ה' חוצב להבות אש. אבני פלא שאיתן תבנה האנושות מחדש את עצמה לתפארת, במהרה בימנו.

הַרְעָ אֲשֶׁר בַּבַּיִת / הַרְבַּ עֲקִיבָא
קִשְׁתִּיאַל

אנחנו בונים מאבנים
המכוסות כולן דברי תורה.
אלה האבנים שטוב שכל
האנושות תאמץ.

"הוקר רגלך מבית רעך, פן ישבעך ושנאך"
(משלי כה', יז').

פשטם של דברים מתפרשים כהדרכה בבנין יחסים מתוקנים בין איש לרעהו. וכלשון הרלב"ג: "שלא תתמיד לבוא בביתו יותר מן הראוי, כי זה יהיה סיבה שישבעך ותסור אהבתו ממך".

חברות טובה צריכה גם את המרחק. כשהשניים נמצאים ביחד בצורה שכיחה מדי, הדבר פוגע בידידות. כדי שתשאר "יקר" עבור רעך- חשוב שזמני הפגישה ביניהם לא יהיו לעיתים קרובות מידי. עקרון זה חשוב מאוד ליישום במערכות שונות של יחסים, ואפילו בתוך המשפחה.

אומנם, חכמינו ז"ל פירשו פסוק זה במשמעות חדשה ומפתיעה. "רעך"- זהו הקב"ה, ועל זה אמר הפסוק: "רעך ורע אביך אל תעזוב". הדברים הובאו בספר "ראשית חכמה" בשער האהבה (פ"ו), ולהלן ציטוטים קצרים מדבריו: "הקב"ה הוא משתתף עם האדם מבטן אמו עד יום מותו... וכמו שהטיב עמו כך הטיב עם אביו ועם אבי אביו. והיינו: רעך ורע אביך- שהוא רע

אבני הבניין של העולם [תשע"ב] / הרב אליעזר קשתיאל

ביום הראשון בו נכנסים ישראל לארצם, לארץ חדשה, אחרי שנות נדודים אורכות. מצווה התורה, לקחת אבנים גדולות ולכתוב עליהם את התורה "באר היטב". ומבאר רש"י ע"פ חז"ל "בשבעים לשון". בשבעים שפות, לכול אומות העולם. יש לנו משימה אומר הנציב מוולז'ין, לנסות לחבר את התורה, את התנ"ך. לרוחם ותרבותם של כמה שיותר עמים. אנחנו באים לארץ שלנו, למצוא מרגוע לכף רגלנו. אבל שאיפתנו היא האנושות כולה.

בראש השנה, ביום הדין, המחשבות שלנו על כל האנושות. אנחנו מתפללים "נקוה לך לראות מהרה תפארת עוזך ולהעביר גילולים מן הארץ", ו"כל הרשע כעשן תכלה". אנחנו מתפללים לאנושות שעושה כולה אגודה, לעשות רצונך בלבב שלם. אנחנו מבארים באר היטב את שאיפותינו העליונות ביותר. שאיפה לאחדות האנושות, שאיפה ש"מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים".

האבנים, הן אותן אבנים שמרמזות לנו על לוחות הברית שירדו אלינו מהשמים. האבנים הם אבני הבניין, את הבניין בונים מחומרים שלוקחים מהשמים. מערכים שירדו אלינו ממרומים. את הבנין חברתי, הפוליטי, המשפחתי והכלכלי. אנחנו בונים מאבנים המכוסות כולן דברי תורה. אלה האבנים שטוב שכל האנושות תאמץ.

בני דוד - עליו, מכינה ישיבתית לצד"ל ד.נ. אפרים, 44828, טל: 02-9407888 פקס: 02-9943256

, ,www.bneidavid.org ,Eli D.N. Ephraim 44828 Israel, tel: 02-9407888 fax: 02-9943256
info@bneidavid.org

חדשות ואירועים

שיעורי הרב קלנר

ב"ה עם התחלת זמן אלול חזר הרב יוסף קלנר להעביר שיעורים בבתי המדרש השונים. אתם מוזמנים להצטרף לשיעורים בצפייה / האזנה. וכן לחלק מהשיעורים שמשודרים בשידור החי. שנה טובה, וזמן טוב.

הבימבה של החיילים

כמדי שבוע יוצא הרב יואל רכל [רכז החיילים] למסעותיו ומרדפיו אחר חיילינו הפזורים במרחבי ארצנו. השבוע הרב יצא לשני מסעות איתור ונפגש עם עשרות תלמידים, ניתן לראות מרשמי הביקורים במדור "קשר עם החיילים" שבאתר.

יום הורים מחזור כו'

ביום חמישי הבא, כג' אלול יתקיים יום הורים להורי תלמידי מחזור כו' של המכינה. ההורים יפגשו עם צוות המכינה: הרב אלי והרב יגאל, הרמ"ם של החברה ואנשי הצוות להכרות קצרה. פרטים נוספים יהיו באתר בתחילת שבוע הבא.

נאמן שאהבתנו נודעת, ראוי הוא שאל תעזבהו....

ולזה ציוה ואמר: "הוקר רגלך מבית אביר". כי רעך- שהוא הקב"ה- יש לו בית שהוא בא לדור בו. אצלך, והיינו הנשמה שלו הנתונה בגופו של אדם". אם כן, "בית רעך" הוא הבית שבו "רעך", הקב"ה, שוכן אצלך. ובא הפסוק לומר: "הוקר רגליך מבית רעך"- הרחק את יצרך מבית רעך (או- הוקר מלשון קירור, צנן את רתיחת היצר הרע).

וכך כתב ר' אלעזר אזכרי בספרו "ספר החרדים" (פ"א): "המאכסן המלך בביתו כמה מכבד הבית ומרביצו, והואיל וליבות בני ישראל הם ביתו יתברך, ראוי לכבדן מכל אבן ועפר, הרהורי עבירות ומחשבות בטלות. ולהרביצן במים טהורים מי שושנים הם דעות עיינים..."

זוהו- הוקר רגליך מבית רעך, שרגליך הוא היצר המרגיל... ורעך זה הקב"ה... שאינו בודל ממך כרע וכחבר תמיד לך... ועוד, לשון רצון ורעוא, שאוהבך בחיבה גדולה לשון רצון ורעוא, שאוהבך בחיבה גדולה (רעך- מלשון רעוא, הקב"ה החפץ ומעוניין בך!!) ולכן גם אתה אל תעזבהו, והוקר ומנע רגל שונאך המרגל בך ומבקש את נפשך ובית רעך, היינו לבך ונשמתך".

הדברים מדברים בעד עצמם, ובתוך ימי התשובה הם כמים חיים המעוררים את הלב. הקב"ה בתוכנו, רעך כאן בבית, אצלך- הוקר רגליך ממנו. קחו עמכם דברים, ושובו אל ד'.